

– og også noget af det, som ligger fra statsligt regi.

Jeg har i den forbindelse et spørgsmål til undervisningsministeren for at få afklaret et forlydende, som jeg har hørt, nemlig at man i forbindelse med de seneste DUT-forhandlinger – og det må jo være finansministeren – skulle have taget 1 mia. kr. fra kommunerne i den her forbindelse. Det er muligt, at det er korrekt. Jeg ved ikke, om det er det, men jeg vil bare bede om – måske ikke nødvendigvis i dag – at det bliver undersøgt, for det vil i hvert fald være et problem, hvis man i den forbindelse har mistet nogle midler.

Så vil jeg godt til allersidst sige, at når det drejer sig om folkeskolen i dag, kan man altid drage nogle sammenligninger med tidligere. Man kan drage nogle sammenligninger med, at dengang jeg var barn, lærte vi altså meget mere. Nu er det ikke, fordi jeg er så gammel endda – knap så gammel som undervisningsministeren – men jeg har på samme måde, som undervisningsministeren så vidt jeg ved nemlig også har gjort det, gået i landsbyskole 18 timer om ugen, og det var altså ikke, fordi vi lærte så meget dengang, og det var altså ikke noget med, at alle dengang kunne læse og regne og skrive. Der er en forestilling, som man har i dag; når man taler om det, så taler man, som om alle dengang nærmest havde realeksamen. Vi havde ude på landet dengang en ganske kummerlig tilværelse, men vi kunne for vores vedkommende – en del af os – regne, læse og skrive, og vi kunne bibels-historie. Det kunne vi, men en række af de ting, som unge mennesker i dag kan, kunne vi altså ikke dengang. Derfor synes jeg, at man med alle de der sammenligninger gør noget helt forkert, for det er overhovedet ikke sammenlignelige størrelser.

Vi synes, at folkeskolen skal have ro til at arbejde med det, og vi er helt enige i de bemærkninger, der er sagt, om, hvem der har ansvaret. Og hvis en leder ikke lever op til ansvaret, må han jo fyres. Skolebestyrelsen har også sit ansvar, og sådan må det være. Det er ikke sådan, at ingen har ansvaret her; der er en klar ansvarsfordeling.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Det er nu ikke for at indlede en længere disput om motivet til, at Venstre og De Konservative har lavet en fælles forespørgsel, men jeg synes alligevel, det er på sin plads at komme med et

par bemærkninger for saglighedens skyld om de mere eller mindre næstekærlige og lettere ironiserende indledende betragtninger, hr. Aage Frandsen kom med.

Det centrale burde – uanset om man er SF'er, Venstremand eller konservativ – være, hvad man samarbejder om, og ikke hvem man samarbejder med; det gælder i alle sager. Og det er en kendsgerning, som alle ved, også uden for huset her, at vi har været en del af stort set alle folkeskoleforlig i vores historie, hvorimod De Konservative har valgt et andet udgangspunkt; det er heller ikke det centrale. Det centrale er, at vi er blevet enige om, at der er behov for at få en disput her i salen for åbent projektørlys, hvor vi sætter fokus på nogle af de problemer, vi har med den faglige kvalitet i folkeskolen. Det, vi deler fra Venstres og De Konservatives side, er en fælles bekymring, en bekymring, som også hr. Aage Frandsen og SF burde dele, hvis man tager børnene og i det hele taget også vores velstand, vores fremtidige velstand, alvorligt. Man kan ikke lukke ørerne, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen og SF, for de meldinger, der kommer fra gymnasier og handelsskoler, om problemer med elementære færdigheder.

For at runde det af vil jeg sige, at hr. Aage Frandsen egentlig også burde være med til at sætte mere fokus på debatten om kvalitet, selv om han er med i folkeskoleforligskredsen, ligesom jeg er. Jeg synes, at uanset om man er med eller udenfor, burde det ligge os alle sammen meget på sinde.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jamen er det da ikke herligt, at vi nu oplever Socialdemokratiets repræsentant og SF's repræsentant føre en debat her, hvor undertonen er, at forholdene fundamentalt set er i orden i folkeskolen, og så er det De Konservative og Venstre, der synes, at der skal ske noget – nye tider.

Når hr. Aage Frandsen siger, at folkeskolen er bedre end sit rygte, så er det rigtigt. Når jeg siger, at folkeskolen er langt værre end sit grimme rygte, så er det også rigtigt. For hvis ikke jeg har bevæget mig rundt i en helt mærkelig verden, så er der en utrolig variation i, hvordan de forskellige skoler fungerer, og dér tror jeg at skolelederen spiller en overordentlig stor rolle. Jeg er glad for hr. Erhard Jakobsens bemærkninger omkring skolelederens centrale rolle. Der er en mægtig variation. Der er skoler, og der er lærere, hvor man overhovedet ikke genkender de